

Avfall från fritidsbåt

Kravet på att iordningställa mottagningsanordningar för avfall från fritidsbåtar hänger samman både med konventionen om Östersjöns marina miljö och ett EU-direktiv. När Sjöfartsverket har tagit fram föreskrifter som grund för ett genomförande av överenskommelserna i Sverige så har man inte beaktat Svenska Kommunförbundets krav på en utförlig konsekvensutredning (verksförordningen 27 §, pkt 2). Verket har motiverat sitt agerande med att en övergripande konsekvensanalys finns sedan tidigare. Denna redovisar dock endast konsekvenser för fartygen i yrkestrafik.

Sjöfartsverket har heller inte beaktat slutsatserna i den utredning om miljöpåverkan från fritidsbåtar, fiske- och arbetsfartyg som verket publicerade tillsammans med Naturvårdsverket 1992 (rapport 3993) "Utsläpp av toalettavfall från fritidsbåtar är inte av den omfattningen att det utgör ett väsentligt bidrag till övergödningen. Snarare kan det beaktas som ett sanitärt problem i de fall det släpps ut i hamn eller på annan olämplig plats.

Tankar med vakuumsug innebär en alltför dyr och framför allt komplicerad anordning för att motiveras."

Både Svenska Båtunionen och Svenska Kommunförbundet har framfört kritik mot förslaget till föreskrifter. Sjöfartsverket hänvisar till att anordningar krävs till följd av EU-direktivet om mottagningsanordningar för fartygsgenererat avfall och Östersjökonventionen och att beslut härom fattats av regeringen inom ramen för internationellt samarbete.

Eftersom EU-direktivet ändå ger medlemsstaterna en hög frihetsgrad att ordna avfallsmottagningen på ett sätt som passar landet utgår Svenska Kommunförbundet ifrån att Svenska Båtunionens idéer om regionala anordningar bör kunna accepteras som en lösning i Sverige.

Ju tidigare klubbar och hamnhuvudmän får information och kommer igång med planering av avfallshanteringen desto större möjligheter har man att utveckla gemensamma lösningar och utröna behovets omfattning. Det är behovet som ska styra utbyggnaden av anordningar.

Omhändertagandet av hushållsavfall från fritidsbåtar kan närmast betraktas som löst med de mottagningsanordningar som kommuner, stiftelse och klubbar har idag.

Fokus bör riktas mot de övernattningsbara båtarnas toalettavfall. Idag har båtarna hålltankar och tömmer latrinet på öppna fjärdar långt från land. För

att kunna tömma vid en mottagningsanordning måste alla båtar utrustas med en däcksgenomföring för sugning från hålltanken.

Ett bra alternativ är att båtfolket utnyttjar den toalettsservice som erbjuds i gästhamnar och naturhamnar.

Det råder ännu inget förbud mot utsläpp av toalettavfall från fritidsbåtar till sjöss. Så i praktiken behöver inga anordningar tillskapas förrän år 2005 om inte behov anses föreligga i nuläget.

Sjöfartsverket och Naturvårdsverket arbetar nu med informations- och vägledningsmaterial.

Svenska Kommunförbundet föreslår att berörda kommuner:

- informerar lokala fritidsbåtklubbar om kraven på mottagningsanordningar och avfallshanteringsplaner
- analyserar möjligheten att i anslutning till befintliga va-nät kunna anlägga mottagningsanordningar för toalettavfall samt
- utreder vilka ekonomiska principer som ska gälla för ledningsbyggande och anslutning till kommunens va-nät.